

—Tant sols col·leccions Espanya, o alguns altres països?

—Faig com t'he dit Espanya, Andorra, el Vaticà, i a més a més, tota la flora universal; és a dir: concretament tots els segells que surten arreu del mont sobre temes de Flors, i alguns també de Fauna.

—I per obtenir-los, com us ho feu? No hi ha perill que us deixeu algun país?

—Sempre s'obtenen per mitjà de correspondència. He de dir que va arribar un temps, que estava relacionat amb 69 països concretament. És clar que ho vaig haver de deixar, ja que no podia atendre tanta correspondència. Quant al perill que suposes, no pot existir degut que internacionalment s'editen uns catàlegs on hi figuren tots els països per llunyans que siguin.

—I quant a la manera de pagament... com us ho feu?

—Això no es paga. És simplement un intercanvi entre els d'aquí i els del país on tens el corresponçal. Això però no vol dir que passant per davant d'una Filatèlia entris i compri quelcom que estigui a l'abast de la butxaca.

—El segells, els tens tots nous de trinca?

—Desgraciadament tinc dues o tres sèries en les quals n'hi tinc algun d'usat. El que més greu em sap, és que en tinc d'usats a la sèrie d'en FRANCO, ja que havia tingut oportunitats d'obtenir-la tota nova de trinca. Aquests últims segells són uns dels que avui dia es paguen més, ja que asseguraria que no en tornaran pas a sortir d'en FRANCO.

—Des de l'any 50 cap aquí, hi ha algun segell que tingui molt de valor? I quin és el que guardes que més valorat està?

—Sí, n'hi ha molts; especialment la sèrie d'en FRANCO a Canàries, que avui dia està valorada en unes noranta mil ptes. Jo la que tinc de més valor, és la sèrie de MONTSERRAT, però no la guardo completa. Aquesta correspon al primer centenari, i quan al segon, podria dir que és la del Congrés de Barcelona. He de dir també que la que em falta de valor són 2 segells de 25 ptes. corresponents a la sèrie "El centenari del Sello".

—I el segell més antic que guardes... quin és?

—Pots veure'l tot seguit. Correspon a l'any 1851 i era d'Isabel II. El seu valor era de sis quarts de franc. Jo el tinc amb usat, ja que en nou valdria varis milions de pessetes.

—Què li aconsellaries a un novell que es volgués dedicar a col·leccionar segells?

—En primer lloc, que s'especialitzés amb algun país determinat, no molts països, però sí que el que escollís mirés que no n'hi faltés cap. I després també, pot escollir algun tema per exemple, flors, animals, etc., i que sobre tot, no enganxi els segells amb res de res a l'àlbum. I que pensi que a Espanya tenim els segells més ben pagats del món, i per descomptat, molt ben fets.

—Podríem dir que el segell avui dia, és una bona inversió?

—Efectivament, és una bona inversió. I que cada dia es fa molt més.

—I quant a premis, n'has guanyat algun degut a les teves col·leccions?

—Doncs sí, varis. L'any 1960 vaig fer el primer a Gràcia, corresponent a una medalla de plata. Un altra a París l'any 1964, també el primer i aquest sobre flors, i podríem dir que és el que més satisfacció m'ha donat. Després de pobles de per aquí, molts, entre ells Blanes, Breda, Lloret, Sant Celoni, a Girona, etc.

—Bé, i deixant els segells, quina col·lecció fas més?

—Ui...moltes. Però per importància diré que tinc col·lecció de monedes, encara que no en tingui moltes ni de molt gran valor. Després de goigs, de clauers també en tinc pel voltant de tres-cent; de postals on s'hi vegin flors, de soldats de plom, de faixes de cigars i una de molt bonica que és de cargols, tant de mar com de terra. Tinc també alguns minerals i pedres, etc. etc.

—Es estrany que a Bescanó, no hagi fet mai cap exposició d'alguna de les teves col·leccions.

—No, i em sap greu no haver-ne fet cap, però tampoc tenim, crec, cap local que s'adapti per exposar-hi. Si mai s'inaugura una Casa de Cultura, on es pugui tancar i hi hagi alguns responsables, ja et dic que tinc molta cosa per mostrar, i que consti que m'agradaria.

—Bé i una última pregunta: Ja col·leccions LAPILASTRA?

—Naturalment que sí, i en lloc preferent. Penseu un altre dia fer-les enquadrar, ja que crec que serà un bon arxiu de dades del poble per al futur.

—Jo també les tinc totes.

M'en vaig de casa seva, i em sap greu haver-li fet treure i remenar tants d'àlbums i papers i caixes de monedes. Però també crec que no li cal una meua ajuda per tornar-ho tot al seu lloc, ja que li faria una "barrija-barreja". El deixo tot pensant si existeix algun COL·LECCIONISTA DE COL·LECCIONS.